

اگر از نعمت ها و پاداشی که نزد الله متعال دارید آگاه بودید، دوست داشتید که فقر و تنگ دستی شما بیشتر شود.

از فضاله بن عبید رضی الله عنه روایت است که وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز جماعت را آغاز می کرد، برخی از نمازگزاران از شدت ضعف و گرسنگی به زمین می افتادند و آنان، اصحاب صفه بودند؛ تا جایی که صحرائشینان می گفتند: اینها دچار جنون شده اند. وقتی رسول الله صلی الله علیه وسلم نماز را تمام می کرد رو به ایشان - اصحاب صفه - کرده و می فرمود: «لَوْ تَعْلَمُونَ مَا لَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ تَعَالَى، لَأَحْبَبْتُمْ أَنْ تَرُدُّوْا فَاقَةً وَحَاجَةً»: «اگر از نعمت ها و پاداشی که نزد الله متعال دارید آگاه بودید، دوست داشتید که فقر و تنگ دستی شما بیشتر شود».

[صحیح است] [به روایت ترمذی]

در این حدیث آمده که مردانی در صف نماز و در حال قیام بودند که از شدت ضعف و گرسنگی به زمین افتادند؛ آنان اهل صفه بودند؛ افراد زاهد و پارسایی از صحابه که فقیر و غریب بودند و تعدادشان به هفتاد نفر می رسید و گاهی کم و گاهی زیاد می شدند و در سایبان مسجد نبوی ساکن بودند و خانه و مال و فرزند نداشتند؛ صحرائشینانی که آنها را در این وضعیت می دیدند، گمان می کردند مجنون بوده و دچار جنون می شوند که چنین به زمین می افتند؛ اما رسول الله صلی الله علیه وسلم به اهل صفه فرمود: «اگر چیزی از خیر و خوبی می دانستید که نزد الله متعال در انتظار شماست، دوست داشتید به فقر و نیازمندی شما افزوده شود».

<https://sunnah.global/hadeeth/fa/show/5825>

النجاة الخيرية
ALNAJAT CHARITY

